

Motorrijders gezocht

Tijdens de subcontactgroep D&A dd. 16 februari 2008 kwam onder meer de motorrijderbrigade ter sprake. Inspecteur Katelijne LAUWERS, projectverantwoordelijke, meldde ons de organisatie van een derde vormingssessie van 14 april tot 11 juli 2008. De eerste twee sessies hadden slechts tien geselecteerde motorrijders opgeleverd. Aangezien in het motorenpark nog meerdere vehikels onaangeroerd blijven en de operaties met de vliegende brigade het best gebeuren door teams van twee agenten, was een nieuwe vormingscyclus onontbeerlijk.

Blijkbaar is geen enkel daartoe gemachtigd instituut in ons land bereid om deze opleiding voor haar rekening te nemen. Ik zou toch bijzonder graag vernemen hoe bijvoorbeeld onze nationale politieschool hiervoor werd aangeschreven en waarom de federale politie er niet op inging. In diverse opleidingscentra zwoeren zij immers jaren geleden al de vorming als circuspiloot af en in de plaats kwam een degelijke functionele opleiding op twee niveaus.

Kazerne

Onze FOD moest noodgedwongen uitkijken naar een buitenlands vormingscentrum en kwam terecht bij het Luxemburgs leger dat in de kazerne Groothertog Jan te Diekirch een opleiding als motorrijder aanbiedt.

Blijkbaar onderschrijven onze Luxemburgse burens de stelling dat je in de eerste plaats een uitstekend soldaat moet zijn.

Het spreekt vanzelf dat men idealiter start met jonge sportieve kandidaten die van onderaan de ladder, liefst zonder enige motorervaring, het vak aanleren. Vandaar dat men in Luxemburg eerst twee jaar beroepsmilitair moet zijn alvorens je er kan aan gaan denken om als douanier laat staan als motorrijder het ambt op te nemen. Het nostalgische beeld van mijn vader zaliger die als douanier steevast zijn kakipak droeg en eenmaal thuisgekomen zijn wapen opborg alvorens hij ons kwam groeten, doorkruiste mijn gedachten.

Gelet op de vriendelijke uitnodiging van de projectleider om een afgevaardigde naar de selectiedagen van 3 en 4 maart te sturen, kon ik moeilijk anders dan zelf present tekenen temeer daar ik toch aan een hoogtestage toe was.

Op maandag 3 maart, na een ochtendlijke rit van 250 km boden Paul SWINNEN en ikzelf ons dan maar aan de kazernepoort aan als observatoren van de voorafgaande proeven.

Slechts zeventien ambtenaren, waaronder amper een handvol jonge kerels, voelden zich die dag geroepen om de testen aan te vatten.

Meer dan 25 jaar geleden trok ik de laatste keer, dit maal bijzonder welgemust, langs de wachtpost van de kazerne in Lüdenscheid. Nooit zou ik nog een militair kwartier betreden tenzij als advocaat verbonden aan de krijgsraad te Neheim.

Hier stond ik dan weer ietwat onwennig tussen de soldaten op een oefenterrein. De kandidaten die destijds als jongeling een militaire dienst door het strot kregen voelden waarschijnlijk niet hetzelfde onbehaaglijke gevoel.

De 17 kandidaten werden gesommeerd door de Luxemburgse opleidingsverantwoordelijken om zich binnen de kortste keren aan te bieden in de turnzaal waar hen een rugnummer werd aange-reikt.

Naar de kandidaten toe spraken de monitoren enkel Frans terwijl zij onderling in het lokaal Lëtzebuergesch de nodige binnenpretjes hadden. De lichamelijke proeven konden starten na een vrij korte opwarming.

Elke oefening werd in het Frans uitgelegd, door de projectverantwoordelijke zo goed mogelijk vertaald in het Nederlands, en door een monitor voorgedaan.

Hels tempo

De fysische oefeningen waren niet te gering-schatten; pompen, situps, pullups, verspringen, korte sprints volgden zich in hels tempo op om uiteindelijk te eindigen met een duurloop over 12 minuten op een drassige atletiekpiste.

Dat de kandidaten zich mochten aanbieden op een eenvoudige verklaring van erewoord dat zij in goede conditie vertoefden is een aanfluiting van de vigerende reglementering inzake welzijn. Afgezien van enkele uitzonderingen hadden de meeste immers hun leeftijd of hun lichaamsgewicht tegen, ofwel allebei. De overheid mag zichzelf gelukkig prijzen dat er geen kwetsuren vielen op het gevaar af te worden beschuldigd van opzettelijke slagen en verwondingen.

Het is dan ook niet te verwonderen dat er uiteindelijk slechts twee personen tijdens deze ochtendproeven met kop en schouder boven staken, met name de twee Luxemburgse rekruten die er net twee jaar militaire drill opzitten hadden.

Dat neemt niet weg dat onze jongens er alles aan gedaan hebben om optimaal te presteren. Sommigen waren nog sterk en lenig voor hun leeftijd en een negenenvijftigjarige kandidaat leverde een opmerkelijke prestatie tijdens de coopertest. Iedereen gaf het beste van zich en leverde voor mij het beste bewijs van de persoonlijke motivatie.

Vervolgens werden de kandidaten na de wasbeurt uitgenodigd voor de maaltijd; als potten moest in rijen van drie gemarcheerd worden naar de kantine! Als dit militaristisch gedoe zich al manifesteert tijdens de voorgaande proef dan huiver ik bij de gedachte van de 11 weken durende opleiding.

Van bij de aanvang van de motorproef brachten de monitoren al de nodige onrust toen zij de uitrusting van de kandidaten met de nodige hilariteit begonnen af te keuren; opdat iedereen zou kunnen deelnemen moesten helmen, kledij en laarzen onderling worden gewisseld wat weinig geruststellend was voor de agenten.

Ik herinner mij de persoonlijke opleiding die ik volgde; de uitrusting werd mij toen zelf ter beschikking gesteld door het opleidingscentrum.

Ook de parkoersverkenning liep niet gesmeerd; het werd in éénmaal afgestapt door de grote groep, de vertaling gebeurde niet integraal en sommigen hadden het eigenlijk niet echt door. Gelukkig werd het parkoers ingereden door een monitor waarna de kandidaten het oefenterrein moesten verlaten.

Oneerlijk

Elke deelnemer kon amper aan een vijftal minuten aan de motor gewennen; als je weet dat niet iedereen met een zelfde soort motor (cross, snelheid, custom, ...) rijdt dan begrijp je al snel dat de kandidaten hier duidelijk oneerlijk werden behandeld.

Gelukkig kreeg elke rijder twee kansen en eerlijkheid gebiedt mij te zeggen dat het gros van de kandidaten blijk gaf van een voldoende rijervaring. Afgezien van het omverrijden van een

klein aantal kegeltjes werd de proef naadloos doorstaan.

De eerste dag van de voorgaande proeven kon worden afgesloten en ondergetekende mocht de kazerne verlaten; ik vroeg aan de korpsoverste zeer beleefd of ik wel zonder uitgangspas het wachtlokaal voorbij mocht.

Het persoonlijk interview van 's anderdaags kon ik immers niet bijwonen; trouwens de motivering van alle kandidaten bleek overduidelijk. Mijn aanwezigheid vond ik niet vereist hoewel ik de toepassing van de taalwetgeving ter plekke minstens in vraag stelde.

Alleszins ben ik bijzonder fier dat onze FOD kan buigen op mensen met inzet; het siert deze zeventien kandidaten dat zij ondanks een geringere fitheid en het honend toekijken van enkele Luxemburgse soldaten, het beste van zichzelf hebben gegeven.

Toen ik de slagbomen van de kazerne achter mij zag sluiten kon ik niet nalaten binnenmonds te zingen..." die arme schachten aan 't patatten jassen zijn... vergeten wij den troep en die droevige daaagen... we roepen allen gelijk... smeerpappen ge zijt ons kwijt!" ...

Chris MACHIELS, Nationaal Ondervoorzitter

NOOT VAN DE REDACTIE:

Slechts zes kandidaten slaagden voor de proef. Nog eens vijf mogen zich aanbieden op 14 april bij het begin van de opleiding maar zullen dan moeten bewijzen dat ze zich nog een maand hebben voorbereid en dus over de minimum fysieke conditie beschikken.

HET VSOA GROEP FINANCIËN - REGIONALE BRUSSEL-BRABANT - ORGANISEERT DE:

NATIONALE KADERVORMINGSDAG

Vrijdag 6 juni 2008

- ▶ **Programma** : ACLVB - Poincarélaan 74 - Zaal 1 gelijkvloerse - 1070 BRUSSEL
- ▶ **Onthaal** : Algemene vorming 9u30 - 12u
- ▶ **Dagschotel met voorgerecht en dessert 13u** : (Nationale School voor Fiscaliteit en Financiën - Kunstlaan 19H - 1000 BRUSSEL)
- ▶ **Themawandeling in het centrum van de hoofdstad** : "Rozenkruisers en Vrije Metselaars" - 14u - 16u

Schrijf tijdig in want de plaatsen zijn beperkt tot 85

Schrijft in voor de Nationale Kadervormingsdag van 6 juni 2008 van het VSOA-Groep Financiën te Brussel:

Naam : _____ Voornaam : _____
Adres : _____
Email : _____ Telefoon : _____ GSM : _____ Datum en handtekening : _____

Ten laatste te bezorgen op 23 mei 2008 aan: VSOA - Groep Financiën - Centrumgalerij Blok II - Kleerkoperstraat 15-17 - 1000 Brussel
e-mail: minfin@vsoa.eu of fax: 02/226.41.10